A doubt whether it entered; is מהור

ספק ביאה טהור –

OVERVIEW

The משנה relates a dispute between ר"א and the משנה in the case where one entered a valley [in the rainy season, when a valley is considered a הרמים and he is not certain whether he entered a particular field which contained הרמים. The חכמים maintain that he is ממא however המאו maintains if there is a ספק of 'entering', he is שמא, but if there is a ספק היא of 'touching' he is ממא מוספות explains why there is difference between 'ספק מגע' and 'ספק מגע'. In addition הוספות will explain the dispute between 'ספק היא ורבנן.

♦

- פירש רבינו יצחק דבספק ספיקא פליגי

The ר"י: explained that the **dispute** between ר"א and the רבנן is **concerning a ס"ס** in a רבנן in a רבנן. The טמא המיט maintain that in a ס"ס is o'ס is י"ס הא ברה"י maintains that only a ס"ס is o'ס טמא ברה"י. but not a ס"ס.

וכן פירש רבינו תם במסכת עבודה זרה פרק בתרא (דף ע,א)

And the ר"ת explained it likewise; in the last מסכת ע"ז of מסכת ע"ז.

– אבל רש"י פירש שם² בענין אחר

However רש"י explained the מס' ע"ז there in מס' there in מס' there in מס' there in מס' מס' מחלוקת different manner.

– ונראה לרבינו יצחק דטעמא דרבי אליעזר דמטהר בספק ספיקא

And it is the view of the ר"י that the reason מטהר is מטהר by a ס"ס (even though we derive from טמא is ספק is ספק is יטמא.), it is -

– משום דלא גמרינן מסוטה לטמא ברשות היחיד אלא ספיקא אחת כסוטה Because we do not derive from סוטה that in ממא in ספק is ממא (in all instances, but rather), only when there is one ספק as the case is by סוטה (where there is only one or not) -

_

¹ When there is a ספק ביאה, there are two ספיקות, the first is whether he (even) entered the correct field, and secondly, even if he entered it, there is an additional ספק שאפר whether he came in contact with the טומאה. In this case מטהר מון (טומאה there is no ספק מגע (he entered the field in which there was טומאה), and there is only one ספק מגע (whether he touched the מטמא or not) מומאה agrees with the בנון לאמה וווא משמא ברבון מון משמא ברבון וווא משמא ברבון לאמאה. See 'Thinking it over'.

² ע"ז ע,א בד"ה הוי ע"א. According to רש"י the א רש"י לפק מיט חס"ס. There is only one ספק there by בד"ה הוי ע"ז ע,א בד"ה. א א לפקות הוא א לומאה הא לומאה לומא חספק מאנע הא לומאה לומא הא לומאה לומאה לומאה לומאה שומאה לומאה לומאה

אבל תרי ספיקי לא

However we **cannot** derive from סוטה that even when there are **two טמא**, it is טמא, it is סמא, it is סמא, it is סמא, once by סוטה there is only one סוטה. It is possible that if there was a סוטה by a סוטה, she would be even in ''רה".

תוספות explains the rebuttal of the תוספות to "ר"א:

- ורבנן סברי כיון דמן הדין אפילו בספיקא אחת היה לטהר דאוקמא אחזקת טהרה אחל הדין אפילו בספיקא אחת הדין אפילו בספיקא אחת the רבנן maintain that since according to the law, even if there was only one סוטה, the סוטה should have been טהור, for we should place the סוטה on her חזקת -

ואפילו הכי טמא⁴ הוא הדין אפילו בתרי ספיקי:

SUMMARY

A ספק ביאה is considered מפיקא. According to ר"א we can only derive from that a טמא is ספק טומאה מ"ס. However, the חכמים maintain that the teaches us that any רה"י is treated as a ודאי.

THINKING IT OVER

It seems from חוספות that the רבנן and ר"א agree that the case of ס"ס. Seemingly one can argue that there is only one ספק, whether he came in contact with the or not; why is it considered a ס"ס?!

_

³ Until this incident when she was מותרת לבעלה, she was מותרת.

⁴ She is forbidden to her husband (as if she was ודאי מזנה).

⁵ There is no (point in adding a ספס to make it a) ס"ס. The first ספק is dealt with as a ודאי טמא (we derive this from of the is only one additional ספק, then there is only one additional דה"י, we already know that a רה"י is designated as a ודאי טמא, etc, etc. [See (however) הוספות ש,א ד"ה ואת"ל footnote # 3.]